

«ՄԵՐ ԿՅԱՆՔԸ և ծառայությունը» հանդիպման ձեռնարկի հղումներ

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 5-11

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | ԵԼՔ 31-32

«Փախիր կուապաշտությունից»

ա09 5/15, էջ 11, պր. 11

Շտապիր դեպի հասունություն. «մոտ է
Եհովայի մեծ օրը»

11 Աստվածաշնչից սովորածը կիրառելը գուցե դժվար լինի, հատկապես ծանր հանգամանքներում: Օրինակ՝ այն բանից հետո, երբ Եհովան Խրայելի որդիներին ազատեց Եգիպտոսի լծից, նրանք սկսեցին «Մովսեսի հետ վիճել» և «փորձել Եհովային»: Ո՞րն էր պատճառը: Զուր չկար (Ելից 17:1-4): Խրայելացիները ուխտի մեջ էին մտել Աստծու հետ և համաձայնվել էին անել «Եհովայի բոլոր խօսքերը»: Այնինչ դրանից երկու ամիս էլ չանցած՝ կուապաշտություն գործեցին՝ խախտելով Աստծու օրենքը (Ելից 24:3, 12-18; 32:1, 2, 7-9): Արդյո՞ք Մովսեսի Երկարաւու բացակայության պատճառով նրանք սկսել էին վախենալ (այդ ժամանակ նա գտնվում էր Քորեք լեռան վրա և Եհովայից հրահանգներ էր ստանում): Գուցե նրանք մտածում էին, որ ամաղեկացիները նորի՞ց կիարձակվեն իրենց վրա, և իրենք ոչինչ չեն կարողանա անել առանց Մովսեսի, ով, ձեռքերը բարձրացնելով, նախկինում հաղթանակ էր բերել իրենց (Ելից 17:8-16): Հնարավոր է՝ այդպես եղած լինի, բայց, ամեն դեպքում, խրայելացիները «չուզեցին հնազանդ լինել» (Գործ. 7:39-41): Պողոսը քիստոնյաներին հորդորեց «ամեն ինչ անել», որ «չհետևեն անհնազանդության նույն օրինակին», անհնազանդություն, որը խրայելացիները դրսուրեցին, երբ վախեցան մտնել Ավետյաց Երկիր (Եքր. 4:3, 11):

ա12 10/15, էջ 25, պր. 12

Հնազանդվիր Աստծուն և օգուտներ քաղիր նրա երդումներից

12 Եհովան անմիջապես սկսեց կատարել Օրենքի ուխտով առաջացած իր պարտավորությունները: Նա պատվիրեց Երկրագության վրան պատրաստել և նշանակեց քահանաների, որոնց միջոցով մեղավոր մարդիկ կարող էին մոտենալ իրեն: Բայց Խրայելը շատ շուտ մոռացավ, որ նվիրվել է Աստծուն և «ցավ պատճառեց Խրայելի Սրբին» (Սաղ. 78:41): Օրինակ՝ մինչ Մովսեսը Սինա լեռան վրա հրահանգներ էր ստանում Եհովայից, խրայելացիները կորցրին համբերությունը և Աստծու հանդեպ հավատը՝ մտածելով, որ Մովսեսը լրել է իրենց: Նրանք ուսեւ հորթ պատրաստեցին և ասացին. «Ո՞վ Խրայել, սա է քո Աստվածը, որը հանեց թեզ Եգիպտոսից» (Ելք 32:1, 4): Հետո արեցին այն, ինչն անվանեցին «տոն Եհովայի պատվին». Նրանք խոնարհվեցին հորթի առջև, զոհեր մատուցեցին: Սա տեսնելով՝ Եհովան Մովսեսին ասաց. «Նրանք արագ շեղվեցին այն ճանապարհից, որով պատվիրեցի, որ գնան» (Ելք 32:5, 6, 8): Ցավոք, այդ ժամանակից սկսած, Խրայելը սովորություն դարձրեց Աստծուն խոստումներ տալը և չկատարելը (Թվեր 30:2):

ա18.07, էջ 20, պր. 14

«Ո՞վ է Եհովայի կողմը»

14 Խրայելացիները գիտեին, որ կուապաշտությունը լուրջ մեղք է Եհովայի դեմ (Ելք 20:3-5): Սակայն նրանք սկսեցին ուսեւ հորթին Երկրագագել: Ինչպիսի՞ անհնազանդություն: Խրայելացիները իրենք իրենց խարում էին՝ մտածելով, թե դեռ Եհովայի կողմն են: Ահարոնը հորթի Երկրագությունը նույնիսկ կոչեց «Եհովայի պատվին» կազմակերպված տոն: Այս ամենին ինչպէ՞ս

արձագանքեց Եհովան: Նա համարեց, որ ժողովուրդը դավաճանել է իրեն: Աստված Մովսեսին ասաց, որ իսրայելացիները «կործանարար գործեր են անում»: «Նրանք արագ շեղվեցին այն ճանապարհից, որով պատվիրեցի, որ գնան», — ավելացրեց նա: Եհովայի բարկությունը բորբոքվեց, և նա նույնիսկ մտածեց ոչնչացնել նորաստեղծ ազգը (Ելք 32:5–10):

Փնտրենք իովառ գանձեր

w19.12, Էջ 3, պր. 4

Կա աշխատելու ժամանակ և հանգստանալու ժամանակ

⁴ Այն, որ Եհովան ու Հիսուսը տքնածան աշխատել են, նշանակո՞ւմ է արդյոք, որ հանգստանալը ժամանակի վատնում է: Բոլորովի՞ն: Աստվածաշնչում ասվում է, որ Երկինքն ու Երկիրն արարելուց հետո Եհովան «դադարեց աշխատելուց ու սկսեց հանգստանալ» (Ելք 31:17): Թեև Աստված Երբեք չի հոգնում և հանգստանալու կարիք չունի, սակայն «սկսեց հանգստանալ» այն իմաստով, որ պարզապես դադարեց նոր բաներ արարելուց և ժամանակ հատկացրեց, որ վայելի իր ձեռքի գործերը: Ինչ վերաբերում է Հիսուսին, ապա նա նույնպես չէր մոռանում հանգստի մասին. իսկան գրալված առօրյալից հետո նա ժամանակ էր տրամադրում հանգիստ առնելու և իր ընկերների հետ ճաշելու կամ ընթրելու համար (Մատթ. 14:13; Ղուկ. 7:34):

w88 1/2, ս. 21

Вопросы читателей

Факт, что замечается человек, достойный припомнения и признания (тем, что имя его записано в «книге жизни»), не значит, что ему гарантировается вечная жизнь, как если бы это было предопределено или неизменно. Моисей просил Иегову в отношении израильтян: «Прости им грех их. А если нет, то изгладь и меня из книги Твоей, в которую Ты вписал».

Бог ответил: «Того, кто согрешил предо Мною, изглажу из книги Моей» (Исход 32:32, 33). Да, даже после того, как Бог кого-нибудь признает и записывает в Свою «книгу», данное лицо может стать непослушным или потерять веру. В таком случае Бог „изгладил бы имя его из книги жизни“ (Откровение 3:5).

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 12–18

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | ԵԼՔ 33–34

«Եհովայի գրավիչ հատկությունները»

it, «Имя, название», абз. 27

Имя, название

Материальное творение свидетельствует о существовании Бога, но оно не открывает Божье имя (Пс 19:1; Рм 1:20). Знать имя Бога — это больше, чем просто знать, как его зовут (2Лт 6:33). Это означает знать Бога как Личность, знать его замыслы, дела и качества, о которых говорится в его Слове. (Ср. 1Цр 8:41—43; 9:3, 7; Не 9:10.) Это видно на примере Моисея, человека, которому Иегова сказал: «Я знаю тебя по имени», имея в виду, что у них установились доверительные отношения (Исх 33:12). Моисей удостоился чести увидеть проявление славы Иеговы и услышал, как Иегова провозгласил свое имя (Исх 34:5). Иегова не просто повторил свое имя, но рассказал о своих качествах и делах: «Иегова, Иегова, Бог милосердный и великодушный, медленный на гнев и исполненный любящей доброты и истины, сохраняющий любящую доброту к тысячам, прощающий беззаконие, преступление и грех, но ни в коем случае не освобождающий от наказания. За грех отцов он наказывает сыновей и внуков до третьего и четвертого поколения» (Исх 34:6, 7). Подобным образом в песне Моисея, в которой говорится: «Я буду провозглашать имя Иеговы», раскрываются качества Бога и то, как он обращался с Израилем (Вт 32:3—44).

w09 5/1, էջ 18, պր. 3-5

Եհովան խոսում է իր մասին

Եհովան նախ ասաց, որ ինքը «ողորմած և գթած» Աստված է (համար 6): Ըստ մի աստվածաշնչագետի՝ «ողորմած» թարգմանված Եբրայերեն բառը ցուց է տալիս, որ Աստված «ջերմ կարեկցանք է զգում, ինչպես հայոր՝ իր երեխաների հանդեպ»: Իսկ «գթած» բառը նկարագրում է այն անձնավորությանը, որը սրտանց ուզում է ինչ—որ բան անել կամ որևէ բան տալ մեկին, ով կարիքի մեջ է: Պարզ է ուրեմն, որ Եհովան ցանկանում է մեզ հայտնել, որ ինքը հոգ է տանում իր ծառաներին այնպես, ինչպես ծնողներն են ինամում իրենց երեխաներին: Նա չերմորեն սիրում է և խորապես հետաքրքրվում է իր ծառաների բարօրությամբ (Սաղմոս 103:8, 13):

Հետո Եհովան ասաց, որ «երկայնամիտ» է (համար 6): Նա չի շտապում բարկանալ իր ծառաների վրա, այլ համբերատար է և ժամանակ է տալիս, որ վերջիններս ուղղեն իրենց սիալները ու փոխվեն (2 Պետրոս 3:9):

Եհովան շարունակում է ասել, որ ինքը «առատ է ողորմությունվ և ճշմարտութիւնով» (համար 6): Ողորմությունը, կամ՝ սիրառատ բարությունը անգին հատկություն է, որի միջոցով Աստված ամուր, անբաժանելի հարաբերություններ է ստեղծում իր և իր ժողովորի միջև (Բ Օրինաց 7:9): Եհովան նաև ճշմարտության աղբյուրն է: Նա չի ստում, և նրան հնարավոր չէ խաբել: Նա «ճշմարիտ Աստված» է, ուստի կարող ենք առանց կասկածելու հավատալ նրա բոլոր խոսքերին, այդ թվում նաև ապագայի խոստումներին (Սաղմոս 31:5):

w09 5/1, էջ 18, պր. 6

Եհովան խոսում է իր մասին

Մեր երկնային Հայոր ուզում է, որ իր մասին իմանանք մի կարևոր բան ևս: Նա ասում է, որ «անօրէնութիւն՝ յանցանք եւ մեղք է նե-

րում» (համար 7): Եհովան պատրաստ է ներելու զղացող մեղավորին (Սաղմոս 86:5): Բայցևայնական նա չի հանդուրժում չարը: «Յանցաւորին բնաւ անպարտ չեմ թողում», — ասում է նա (համար 7): Սուլը և արդար Աստվածը գիտակցաբար մեղք գործող անհատին անպատճիտ չի թողնի: Վաղ թե ուշ՝ նա կրի իր մեղքի հետևանքները:

Փնտրենք հոգևոր գանձեր

w04 3/15, էջ 27, պր. 5

Ուշագրավ մտքեր «Ելից» գրքից

33:11, 20 — Ինչպես էր Աստված խոսում Մովսեսի հետ «դեմ առ դեմ»: Այս արտահայտությունը նշում է երկու անձանց մտերիմ զրուց: Մովսեսը խոսում էր Աստծոն ներկայացուցչի հետ ու նրա միջոցով էլ բանավոր ստանում Նրա պատվերները: Սակայն Մովսեսը չտեսավ Եհովային, քանի որ «մարդ չէ կարող [Աստծուն] տեսնել եւ ապրել»: Փաստորեն, Եհովան անձամբ չի խոսել Մովսեսի հետ: Օրենքը, ինչպես ասվում է Գաղատացիս 3:19–ում (ԱԱ), «միջնորդի մը ձեռքով՝ իրեշտակներէ տր[վեց]»:

w98 9/1, էջ 30, պր. 5

Համոզվիր, որ առաջնահերթությունը տալիս ես կարևորին

Տարին երեք անգամ յուրաքանչյուր իսրայելացի տղամարդ, ինչպես նաև բոլոր նորահավատ տղամարդիկ, պարտավոր էին ներկայանալ Եհովային: Գիտակցելով, որ նման միջոցառումներից հոգևոր օգուտներ կարելի է քաղել՝ շատ ընտանիքներում տղամարդիկ իրենց կանանց ու երեխաների հետ էին մամփորդում: Բայց ո՞վ էր հոգ տանելու նրանց տներին ու դաշտերին, երբ ամբողջ ընտանիքը տանը չէր: Եհովան խոստացել էր. «Ոչ ոք երկրին պիտի չ'ցանկանայ՝ տարին երեք անգամ ք Եհովայ Աստուծոյ առաջին երեւալու վեր ելած ժամանակդ» (Ելից 34:24): Կարայելացիներին հարկավոր էր հավատալ՝

վստահություն ունենալու համար, որ հոգևոր հետաքրքրությունները առաջնահերթ տեղում դնելու դեպքում նրանք նյութապես չեն տուժի: Եհովան հավատարիմ մնա՞ց իր խոսքին: Անշուշտ, այս:

ՀՌԿՏԵՄԲԵՐԻ 19–25

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | ԵԼՔ 35–36

«Պատրաստված ենք՝ կատարելու Եհովայի գործը»

w14 12/15, էջ 4, պր. 4

Եհովան մեծապես օրինում է հոժարակամորեն տվողին

Եհովային ամենից հաճելին ոչ թե նյութական նվիրաբերություններն էին, այլ մաքուր երկրպագությանը թիկունք կանգնողների պատրաստակամ ոգին: Խսրայելացիները նվիրաբերում էին նաև իրենց ժամանակն ու ուժը: Աստվածաշնչում կարդում ենք. «Դմաստուն սիրտ ունեցող բոլոր կանացը իրենց ձեռքերով մանում էին»: Այս՝ «քոլոր իմաստուն կանացը, ում սիրտը մղում էր իրենց, այծի մազ էին մանում»: Բացի այդ, Եհովան իր ծառաներին օժտում էր անհրաժեշտ հմտությամբ, որպեսզի նրանք ամբողջությամբ կատարեին իր հանձնարարած աշխատանքը: Նա, օրինակ, այդպես վարվեց Բեսելիելի և Օհոլիաբի պարագայում: Աստվածաշնչում կարդում ենք, որ Եհովան Բեսելիելին «լցրել էր [իր] ոգով, որպեսզի նա իմաստություն, հասկացնություն ու գիտելիք ունենա և հմուտ լինի ամեն տեսակ արհեստում» Եհովան իր ծառաներին օժտում էր անհրաժեշտ հմտությամբ, որպեսզի նրանք ամբողջությամբ կատարեին իր հանձնարարած աշխատանքը: Նա, օրինակ, այդպես վարվեց Բեսելիելի և Օհոլիաբի պարագայում: Աստվածաշնչում կարդում ենք, որ Եհովան Բեսելիելին «լցրել էր [իր] ոգով, որպեսզի նա իմաստություն, հասկացնություն ու գիտելիք ունենա և հմուտ լինի ամեն տեսակ արհեստում» (Ելք 35:25, 26, 30–35):

w11 12/15, էջ 18, պր. 6

Վաղեմի հավատարիմ մարդիկ, որոնք առաջնորդվում էին Աստծու ոգով

«Մովսեսի ժամանակակից Բեսելիելի օրինակը շատ բան է բացահայտում այն մասին, թե ինչպես է գործում Աստծու ոգին

(կարդա' Ելք 35:30–35): Բեսելիելը նշանակվել էր գլխավորելու խորանի անհրաժեշտ իրերը պատրաստելու աշխատանքները: Արդյոք նա որևէ արհեստ ունե՞ր մինչ այս հսկայածավալ նախագիծը սկսելը: Գուցե, բայց շատ հավանական է, որ նրա կատարած վերջին աշխատանքը եղել էր եգիպտացիների համար աղյուս պատրաստելը (Ելք 1:13, 14): Այդ դեպքում ինչպես էր Բեսելիելը կատարելու այդ բարդ առաջադրանքը: Եհովան «լցրեց նրան [իր] ոգով, որպեսզի նա իմաստություն, հասկացնություն ու գիտելիք ունենա և հմուտ լինի ամեն տեսակ արհեստում՝ նախագծեր իրագործելու համար.... որպեսզի հմտորեն շինված ամեն տեսակ իրեր ապատրաստեն»: Ինչ ընդունակություններ էլ որ ունենար Բեսելիելը, սուրբ ոգու շնորհիվ դրանք կատարելագործվեցին: Նույնը եղավ Օհոլիաբի պարագայում: Բեսելիելն ու Օհոլիաբը հավանաբար լավ էին սովորել իրենց գործը, քանի որ ոչ միայն կատարում էին իրենց պարտականությունները, այլև ուրիշներին էին սովորեցնում: Այս՝ սովորեցնելը Աստված նրանց սրտում էր որել:

w11 12/15, էջ 19, պր. 7

Վաղեմի հավատարիմ մարդիկ, որոնք առաջնորդվում էին Աստծու ոգով

7 Մեկ այլ ապացուց, որը ցույց է տալիս, որ Բեսելիելն ու Օհոլիաբը առաջնորդվում էին Աստծու ոգով, նրանց աշխատանքի բարձր որակն էր: Այն ամենը, ինչ պատրաստել էին նրանք, մոտ 500 տարի անց մարդիկ դեռ շարունակում էին օգտագործել (2 Տար. 1:2–6): Ի տարբերություն ժամանակակից արտադրողների՝ Բեսելիելն ու Օհոլիաբը իրենց նշանը չեն դնում պատրաստած իրերի վրա: Կատարված աշխատանքի համար ողջ փառքը տրվում էր Եհովային (Ելք 36:1, 2):

Փնտրենք հոգևոր գանձեր

w05 5/15, Էջ 23, պր. 14

Իմացիր Եհովայի ճանապարհները

¹⁴ Նախապատվությունը սուր հոգևորին: Խրայելացիները չպետք է թույլ տային, որ նյութական կարիքների բավարարման հետ կապված հոգսերը շեղեին իրենց ուշադրությունը հոգևոր գործերից: Նրանց կյանքը չպետք է ամբողջությամբ կենտրոնացած լիներ կենցաղային բաների վրա: Եհովան շաբաթվա մեջ ընտրել էր մի օր, որը սուրբ էր հոչակել, մի օր, որը բացառապես նվիրված էր լինելու ճշմարիտ Աստծուն երկրպագություն մատուցելուն (Ելից 35:1-3; Թուոց 15:32-36): Բացի այդ, տարվա ընթացքում հարկավոր էր ժամանակ հատկացնել նաև որոշակի ‘սուրբ ժողովների’ մասնակցելու համար (Ղեւտացց 23:4-44): Դրանք Եհովայի զորավոր գործերը պատմելու, նրա ճանապարհների վերաբերյալ հիշեցումներ ստանալու և նրա բարության համար երախտագիտություն արտահայտելու առիթներ էին: Եհովայի հանդեպ իրենց նվիրվածությունը ցույց տալով՝ խրայելացիները կիսուրացնեին իրենց աստվածավախությունն ու սերը: Դա նաև կօգներ նրանց քայլել Աստծու ճանապարհներով (Բ Օրինաց 10:12, 13): Եհովայի պատվիրանների հիմքում ընկած սկզբունքները այսօր նույնպես օգուտ են բերում նրա ծառաներին (Եբրայեցիս 10:24, 25):

w00 11/1, Էջ 29, պր. 2

Սուատաձեռնությունը ուրախություն է բերում

Պատկերացրեք խրայելացիների զգացումները: Դարեւ շարունակ նրանք տառապում ու զիկանքներ էին կրում ստրկության ծանր լծի տակ: Իսկ հիմա նրանք ազատագրված էին և մեծ ունեցվածքի տեր էին դարձել: Արդյոք նրանք իրենց ունեցվածքից կզիշեին մեկ

ուրիշին: Հնարավոր է՝ նրանք մտածեին, որ այդ ունեցվածքը վաստակել էն և իրավունք ունեն տիրելու դրան: Սակայն, երբ կոչ արվեց նյութական միջոցներ նվիրաբերել՝ մաքուր պաշտամունքին աջակցելու նպատակով, նրանք այդ ունեցվածքից ուրախությամբ բաժին հանեցին՝ առանց դժգոհելու կամ ափսոսելու: Նրանք չեին նոռացել, որ Եհովան էր հնարավորություն տվել իրենց՝ այդ նյութական բարիքներին տեր լինելու: Խրայելացիներն առատորեն նվիրաբերեցին իրենց ուկեղենը, արծաթեղենը և անասունները: Նրանք ‘սրտով հոժար’ էին: «Յօժարասիրտ» էին նրանք: «Բոլոր հոգով կամեցող» էին նրանք: Այդ նվիրատվություններն, իրոք որ, «յօժարակամ ընծայ» էին Եհովային (Ելից 25:1-9; 35:4-9, 20-29; 36:3-7):

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 26-ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ 1

ԳԱՆՁԵՐ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՍՔԻՑ | ԵԼՔ 37-38

«Խնկի սեղանի և զոհասեղանի դերը մաքուր երկրպագության մեջ»

it, «Жертвенник», абр. 7

Жертвенник

Жертвенник для сжигания фимиама. Жертвенник для сжигания фимиама (называемый также «золотым жертвенником» [Исх 39:38]) был сделан из древесины акации; его верх и боковые стороны были покрыты золотом. По верхнему краю жертвенника проходила золотая окантовка. Жертвенник был квадратным: 44,5 см в длину и 44,5 см в ширину. Его высота составляла 89 см, и из четырех верхних углов выступали «рога». Под окантовкой на двух противоположных сторонах жертвенника находились два золотых кольца, в которые вставляли шесты для переноски жертвенника, сделанные из древесины акации и покрытые золотом (Исх 30:1-5; 37:25-28). Два раза в день, утром и вечером, на этом жертвеннике

сжигали особый фимиам (Исх 30:7—9, 34—38). Когда речь идет о сжигании фимиама, всегда упоминается кадильница, или сосуд для огня. Вероятно, такая кадильница использовалась и во время сжигания фимиама на этом жертвеннике (Лв 16:12, 13; Евр 9:4; Отк 8:5; ср. 2Лт 26:16, 19). Жертвенник для сжигания фимиама стоял внутри священного шатра перед занавесом, отделявшим Святое святых, поэтому о нем говорится, что он находился «перед ковчегом свидетельства» (Исх 30:1, 6; 40:5, 26, 27).

it, «Фимиам», абз. 2

Фимиам

Священный фимиам, который использовался в священном шатре в пустыне, делали из дорогих веществ, пожертвованных собранием (Исх 25:1, 2, 6; 35:4, 5, 8, 27—29). В состав фимиама входило четыре компонента. Иегова сказал Моисею: «Возьми благовония: капли стакти, оних, душистый галбан и чистый ладан. Всего должно быть поровну. Сделай из этого фимиам — ароматическую смесь, подсоленную, чистую, святую. Это работа составителя мазей. Часть его истолки в мелкий порошок и положи часть порошка перед Свидетельством в шатре собрания, где я буду являться тебе. Он должен быть для вас великой святыней». Чтобы подчеркнуть исключительность и святость фимиама, Иегова добавил: «Тот, кто сделает фимиам, подобный ему, чтобы наслаждаться его запахом, будет истреблен из своего народа» (Исх 30:34—38; 37:29).

it, «Жертвенник», абз.5

Жертвенник

Жертвенники священного шатра. При сооружении священного шатра были сделаны по образцу, данному Богом, два жертвенника. Жертвенник для всесожжений (называемый также «медным жертвенником» [Исх 39:39]) был сделан из древесины акации и был полым, оче-

видно без верхней поверхности и без дна. Он был квадратным: 2,2 м в длину и 2,2 м в ширину. Его высота составляла 1,3 м, а на четырех углах из него выступали «рога». Все поверхности жертвенника были покрыты медью. Внутри жертвенника, в его середине, под обрамлением находилась медная решетка, или сетка. На четырех углах жертвенника возле решетки было четыре медных кольца. Вероятно, именно в эти кольца вставляли два покрытых медью шеста из древесины акации, предназначенные для переноски жертвенника. Возможно, на двух сторонах жертвенника была прорезана щель, в которую вставлялась плоская решетка, а на обеих сторонах решетки выступали кольца. Мнения ученых по этому поводу расходятся, и многие считают, что, вероятно, было два комплекта колец и второй комплект, в который вставляли шесты, был прикреплен к жертвеннику снаружи. Были также изготовлены сосуды и совки для пепла, чаши для сбора крови животных, вилки для мяса и сосуды для огня (Исх 27:1—8; 38:1—7, 30; Чс 4:14).

Фүнгербेңр һңғыңр қашыдәр

it, «Акация», абз. 3

Акация

Раскидистые ветви акации покрыты длинными колючками. Обычно ветви одного дерева переплетаются с ветвями соседних деревьев, образуя спутанные заросли. Это объясняет, почему слово, переводимое как «акация», практически всегда появляется в Библии в форме множественного числа — шиттим. Акация может достигать высоты 6—8 м, но по форме она часто напоминает куст. У акации мягкие перистые листья, желтые цветки с приятным ароматом, из завязи которых образуются плоды — изогнутые, сужающиеся к концу бобы. Шершавая черная кора покрывает очень твердую, мелкослойную, прочную древесину, устойчивую

к повреждениям насекомыми. Все эти свойства, а также доступность акации в пустыне сделали ее прекрасным материалом для сооружения священного шатра и изготовления его принадлежностей. Из древесины акации был сделан ковчег соглашения (Исх 25:10; 37:1), стол для хлеба предложения (Исх 25:23; 37:10), жертвенники (Исх 27:1; 37:25; 38:1), шесты, на которых носили эти предметы (Исх 25:13, 28; 27:6; 30:5; 37:4, 15, 28; 38:6), столбы для занавесов (Исх 26:32, 37; 36:36), а также рамы (Исх 26:15; 36:20) и соединявшие их жерди (Исх 26:26; 36:31).

w15 4/1, Էջ 15, պր. 4

Գիտեի՞ք արդյոք

Ի տարբերություն այսօրվա ապակյա հայելիների՝ աստվածաշնչյան ժամանակների հայելիները կիմնականում պատրաստվում էին լավ փայլեցված մետաղից: Սովորաբար օգտագործում էին բրոնզ, երբեմն նաև՝ պղինձ, արծաթ, ոսկի կամ էլեկտրում (ոսկու և արծաթի խառնուրդ): Աստվածաշնչում հայելիների մասին առաջին անգամ հիշատակվում է խորանի՝ Խարայելի առաջին երկրպագության կենտրոնի կառուցման հետ կապված: Այնտեղ նշվում է, որ կանաչը հայելիներ նվիրաբերեցին պղնձե սուրբ ավազանը և դրա տակդիրը պատրաստելու համար (Ելք 38:8): Ըստ երևույթին, հայելիները պետք է հալեցնեին, որպեսզի պատրաստեին ավազանն ու տակդիրը: